

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ συζύμα τῶν παλαιοτά-
των Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΑΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetusissimum Authorum
Georgica, Eucalica, & Gno-
mica p̄emata que super-
fune.*

*Accepta hanc editione
Is. Hortibonii Theocriticatum
Lectionum libellus
Cetera sequentes paginæ indi-
cant.*

*Sumptibus Ioannis de Tournes
Reip. & Academiæ Typographi.*

M. DC. XXXIX.

TYPOGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quod in hac nostra editione, procer
ea qua in priore habuisti, sit primum, paucis rem habebes:

Primum Graecis quam emendatisimè edentur o-
peram studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa sū iusus mo-
hora.

Tertio quadam adiunxitur carmina parum Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in priore decerant: qua-
dam etiam qua in nullis repertas

Musai queque poema & proper elegantiæ. & quia
non videbatur argumentum aliorum edere visum est

Potremus isae i Hornibone Editionem Theocriticatum
libellum addidimus, in quo tunc Theocriti tam aliorum
poetarum loci non panes, quā emendamus, quā expli-
centur.

D C R I S P I N T de sua editione
dixit.

Si decus est paucis quā, plurima dicere, & apicē
Quidni etiam exiguae clausore misa libri?

II

OECONOMICA TOTIVS OPERIS PRÆFA-

T I O,

JOANNIS CRISPINI.

R A VIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amoenos non-
nunquam Poetarum horros re-
quiescendi grana excutere? Sunè
su t ea mibi iam dudora in proximo
ueniis (quod potui) teraturum stu-
diis voluntas, ut quum à gravioribus illis, imò pri-
maris Autribus edendis oris quid superesset, se-
cundariis qui ad humanitatem pertinent, impende-
rem. Maximè vero iis qui viciniores origini, ut Pla-
to moneret in Phalebo, minus attractarum sordium
habent: qui veris lectis apicis & illulis tribus idem ef-
ficiunt, q. ad p. r. res præstant suis pigmentis can-
doris ac ruboris & altis cuiusque generis coloribus
seitè omnino adhibitis & eleganter. At quum super-
ioribus annis ab Hoc nro Poetarum principi cœ-
ptum esset, nunc altatum ab illo Hesiodi ap. Ascreum
illi διώχοντο, Theognidem quoque & Phocylidem
Theatrum aliquaque primarios Pretas qui ob ex-
cellens & exqua scriptio[n]is doles veritatem
ferre potuerunt, omni & foris oblectee nec impedit
ea forma quæ & ea? inaximus quidem eos valui in
circumgestantem. Dic.

ŒCONOMIA

tres operibus totis συζητήσεις secundam Theocritον,
ac te liquis Eἰδυλλοῖς, Εἰχθύοις: tertiam ipsi Theognidi
exemplique Γυμναλογοις hac exiguitate dedimus, ut
in unum volumen coire omnes possint, quorum
septem subiecta huic Epistola tabula demonstrabit.

Quid porro præsticum sit hæc editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscunt candidi
Leñtores: ne aut prolixiori præfatione periucu-
dant horum Poëtarum lectionem remores, aut vere-
cundæ terminos nimia commendatione transfi-
liam. Spero equideæ suscepitum hunc laborem in-
que eo doctiorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingratam fu-
ruram, cùm & Latina versio, quæ de Græcis fideliter
expressa est, omnibus è regione coniuncta deuersi-
tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sine
quæ necessaria erant, huiusque enthūdīoli modulo
possimum conueniebant.

Aique ut ingenus semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum clucubraia studia in
hæc Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Petrus Cetensis, vir Græcè at-
que Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Mag-
nardum contulit C. Auberius Triumperius, præ-
sertim in iis quæ Simmæ Rhodio attribuuntur que
præterquam quod sunt aliij multæ arbitratu veteris
Authoris esti corruptissima erant Ioannes Pediash-
mus Theocritici Σύγχρονος declaratur, quodvis dif-
ficulatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bis: τὸ δὲ τὸ Θουκεῖτον σύγχρονον αἱ γυμναὶ μὲν δύσκολοι, οὐαί
τι τῶν τριῶν μεταπέμψεων πολὺ πλεον, καὶ διὰ τὸ ἀκροθερός τὸ
μεταμορφώσαται ισχυρῶν ἔχεις, καὶ τὸ ἐλαττόν τὸ στενά-
χτων καὶ πάντα μη χρῆ τῶν αὐτοῖς συνεῖσθαι, οὐδέ τινα
εἰκόνα ποντικοῦ ποτοῦ οὐδέ τινα οὐδέ τινα Q[uod] a sanè præfe-
rie ædæius de Ovo, Alis, ac Secupi, anigmati cis Sim-
mæ

TOTIVS OPERIS.

mis commentis prædici usurparique metu posse sent. Hæc verò brevibus idcirco non abs te præfatur, ut intelligent studi osi adolescentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed refertos tanta Poetarum veterum gaxa, cum multipliciterum sententiarumque gravitate ac varietate plenos, ut maiora volumina non solum operarum ex operis difficultate superent, verùm etiam utilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POSTARVM QVI TRIBVS distinctis librī, uno tamen indexe compre- prehenduntur, catalogus.

I.

EBORGICA MESSIODI ASCRIBEI, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius amicitia tanta erat ut ipsius carmina tanquam oracula & auctoritate quadam communis sermone suscipiantur.

SCVTVM HERCULIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de Litteris* quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aëpis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA

Annotationes in Syra & Hippo, Philippo Mel. postissimum, Fusio & Garbino debentur.

THEOGONIA ciudem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descripsio nobis à D. Porro Cretensi communicata, plurimum lucis adferit.

I I.

BUCOLICA.

THEOCRITI STRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëticas principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecte dicuntur. Virgilius à Pastoribus excusus ad Aratores transstulit: & ab Aratoribus ad Herodes qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ I. principio ob oculos posuit,

Tu regre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vinsenius al ique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIE RHODII.

OUVM. ALAS. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatéque exposuit Aube-rius.

MOCCHI Syracusij.

BIONIS Smyrnæ Eidyllia, ex A. Micerchi, tum ex Fu. V. sini scriptis aucta,

AVSONI elegans Eidyllium, Græcis verbis à Fed. Lamotio redditum.

I I I.

GNO MIEA.

THEGNIDIS Megarenfis vetustissimi Poëtæ sententiaz elegiacæ annotationibus selectis E. Vinceti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubratiis expolitz.

PYO:

TOTIVS
PHYLIBIS
TITHAGOR
BOLONIS
TYRTÆLONIS
SIMONIDES
RHAKI
HATRACILL
PAULASIDIS
ORPHEL
MINSELIM
LINT
CALLIMACH
EVENIPARIS
ERATOIPHENIS
MEDEXCRATIS
PAUDIPPI
METHEODORIS
SIMOLLIS. Quorum
autem magis in antiquis reli-
la non habet originem per se,
sicut Antiochæ, Xeno-
thæru, Diu, Chrysostom
de Partibus Graecis Clea-
dius cognomento Mag-
nus, PETAS
aliam terram Inachidij p[er]z
SCHALLO RYMLIB[us]
quaque Poëtarum servient
indice ad eadem illius re-
fabit.
ADDIT. A sunt eiusdem
auctorib[us] nonnulla ex ver-
biis: quorum nomina
hunc h[ab]et philomate, &

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.

TITHAGORÆ carmina autea scholiis V. A-
metpachij aliorumq; observationibus illustrata.

IV

SOLONIS sententiae quæ supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAVMACHIL,

PANTASI DIS.

ORPHEL,

MIMNERML,

LINI,

CALLIMACHL,

EVENI PARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METHRODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axioma & oracula
non sine honoris prefatione citavunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenaeus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Partibus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magous.

MOS P O E T A S I N S E Q V I T Y R
cadem tertia Enchitidij parte,

SENATORIV M Libellus, continens aliorum
quoque Poëtarum sententias: quemadmodum ex
Indice ad calcem illius tertiae partis apposito con-
stituit.

AD D I T A sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index compon-
itat.

Principis his, & Philomuse, & nostris studiis fane.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

M ΟΥ Σ ΑΙ ΟΥ Τ Α Κ Α Θ'

Ἐρωτὴ Λέανδρος.

M V S A E I D E M E R O;
ac & Leandro poëma ole-
gantissimum.

Yy 3

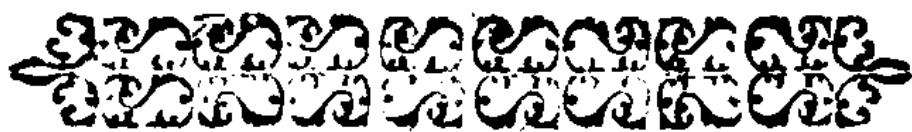
Ris Musaejor bñi τάπιον

Εύμελη πεφίλοις γέροντος οχι το φρυγελκόν χόσα
Μυστήριον φειδινόν σοῦ με τούτο τούτο τούτο.

In Musaeum epitaphium.

Eume'pi charum tener ora Phalericagnatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.

Sed cum quatuor fuisse Museos à Suidatredantur, unusque ex sis, an alias quispiam hic nosfer fuit, inquirendum. De eo scriptis in Notis suis ad Laertium Is. Hortim.

Α Δ Λ Ο Σ Ο Ρ Ο Μ Α Ι Ο Σ Τ Ο Ι Σ
αποδείξις ἀντίτιτρη.

ΜΟΤΣΑΙΟΝ ἐπαγγέλτατον ποντίων ἴδιαν τα προσωπίζειν τῷ παρεγότερῳ, καὶ τοῦ συντάξεως τοῖς ἵπερι αὐτίκῃ δι' ἓμας ἀποτιναχίσαις, τοῦτο εἶται αὐτὸν ἄμφα καὶ ταγμάτατον καὶ μάχηστας καὶ εἰδῆτε τὰς ψήσεις τούτας τῷ πανδίκῳ διανειδεῖτες δακτυλίους τοῦ ὄντος ἔνθετος, καὶ ὅποις αὐτὸν ἴμμιτατο ἐπειδὴς Ηρεσίου καὶ Λευκίδης πρόσθιοι διηγήσοισθεντοι αὐτοῖς λεγούσιστοι τοῦ ποτί τοῦ Ζελεύδην καὶ προσίστατο μήποι σύντετος τὰ χειρόγραφα ἐν ἑχώ καὶ αὐτὸς προβλέψατο οὐ μην πάντα τὰς τοῦ ἑλλήσιαν αρισταῖς βλέψεις, καὶ ἐντόθεν εἰδώσετο, δῶσω ὅπειλα τοῦ ἑταῖρου τούτου ποιῶν αὖθις γρηγορίστων πολλῶν. πιστύτε τοῖς τοις ἀνθρώποις ἐπιπροσθέτοις καὶ πατῶν μάλιστα ἡ τούτη λέγοντα δικαιοδότες, εἰτὲ τοῦτον τοῦτον μάλιστα, δέ τι γένιατοι τοῦ μετέπειταν καὶ μάλιστα φιλοχρηματίων, ἑχών, μάλιστα τοῖς τούτοις τοῖς ἀπεργθεῖσι ἀμφοτέροις τούτοις γε τοῦτον τοῦτον τοῦτον μάλισταν καὶ μάλισταν διαπορεῖταιν ἀντίτιτρην ὑπερέστητον εἰπεῖσθαι, αὐτὸν δὲ πολλῷ μᾶλιστα καὶ μάλιστα, πατῶν μάλισταν διαπορείσθαι, Εὔρεσθαι.

MARE MVSRT CRETENSIS.

Templum erat in Septo, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quo annis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Autem circumspectabat, amaramque conseruit sagittam
 Mortis in saeordotissam, properansque inhafit
 Hepatis Leandi cùm puerla praecordia statim transfodisse:
 Virisque autem Cupidinis eodem percussi furore.
 Sui potiri sunt nuptiarumque conscientiam lucernantur
 Clandestinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multumq; prodidit amantis procellis.
 Et eos luce priauit, priauit etiam lusibus veneros.

Eiusdem in Musam.

Etiam praecordia innidia deorum tetigit: nam carminibus
 Iactavit se confutum Mars pramis laborum:
 Id audiens indignatus est, quod sic obtraherent opera
 Terebra sati, Mortisque non tulit iniuriam amor:
 Musaque mandauit: ille vero canebat amantium
 Furorem decerpendi virginitatis florem.
 Laudetur ergo parvus puerisse marginibus,
 Qua parvus ludens manibus patram Cupido

ΜΑΚΡΟΤ ΜΟΤΣΟΥΡΟΤ ΤΟΤ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰδὲ Σηστόν, αἴγενος πῆχυ θυκλαρά
Κιθαρογλύφει σπεύδει τε τοπίον αὐτῷ ὁ τόξον
Οῦλος οὐραζεῖσθαισεισθεῖσιν τοιούτοις
Οξεῖα σερδιλλιούσια πανέργη μὴ ιδύεται διέστον
Μήδειόντι αἴγιτειρον ὅπλασερχωτο μὴ εἶπεν αἴθη
Ηταπ λειαίδροις, κόρης φρένας αἵψα τοράσσεις.
Αμφοτέροις μὴ επόδουν, αὐτῷ πεφοριμένοις εἰσρει,
Αλλικατον δοτόνταρτο γέμων τὸ σωματοερε λίχνον
Λαθριδίατον θίκετο, σοδίρειστο τὸ λεγούσχας
Αἴματα πολυπλάγκτης προσύδνατα ποθειώτας αἴλλας;
Καὶ σφεις φάσις μορφὰ μορφοτει, αἱμαρστον τὸ κύ φιλοπότων.

Τόξον Μυστήριον.

Καὶ τρένας αἱρίσθαι θεῶν ἔλεον μή γε αἰσθάνεις
Στεμπτό λαχεῖν λαρνακοῦ Θεοφορία πόνων.
Τύτο κλύνειν τρέσσοντος ὅτε εἰσὶ εἰπεινισθεντες ἔργοις
Λαχλιέσθων αἴδης, τὸ μέχαδον μέβειν ἔργος.
Μυστήριον μὴ επέτελλον δοῦλον εἰλίκης ποθειώτων
Οἰστρον δοποδρίψαντο παρθενίνες καέλυκες.
Αἰνείδων τὸ μερῆστον ὅπτοτέξας σελίδηστον,
Θασὸν ὀλίγημεν πούζαν γερστὸν ἔοργθιν ἔργος.

M V S E I D E H E R O N E
& Leandro.

DI C Dea occulorum testem lucernam amorum:
Et nocturnum natacrem per mare uellarum
nuptiarum:
Et eum tenebrosum, quem non videt immortalis aurora:
Et sebum & Abydum, ut nuptia nocturna Herus,
Natan emque Leandrum simui & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus nocte nucen:is nuplia ornantem nuntio.
Lucernam amoru simulaconrum, quam debuit aetherius Im-
per

Nocturnum post officium ducere ad consortium afferum,
Ac ipsam appellasse sponsu ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Numquamque seruavit insomnium nuptiarum,
Antiquum molestui statim rarer inimicus ventus.
Sed ea mihi canenti orum concine finem
Lucerna exuncta, & perennia Leandi.

Sextus erat & Abydum in regione, prope mare
Vicina sunt urbis: Cupido arcum tendens,
Ambarum urbium unam commisit sagittam,
Iunarem uens & virginem: nomen vero cornu
Suaisque Leander erat & virgo Hero:
Hac quiem Sebum habitabat, ille vero oppidum Abydi,
Ambarum urbium per pulchra stelle arbo:
Smiles inter se, in verò signando illas transibit,
Quare mihi quandam iurrim, ubi quondam Sebas Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua mari sebum fratum Abydi,

Adbas

ERONE

ΜΟΥΣΑΙ ΟΤΓΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ Λέωνδρον.

ΕΙΠΕ θεὸς πρυφίστι ἐπιμάρτυρε λύχον ἵστη,
Καγγάλον αὐχλέοντα, τὸν οὐ πόρον πεμψάσθαι.
Καὶ Σιστόν καὶ Αβύδον ἐπιγάγει ἔνυχα θέρετον·
Νηχέιμνον τὸ Δίανθρον ἴμον καὶ λύχον ἐκάνει,
Αύχρην ἀπαγγέλλοντα δικτονίους ἀχρεδίτης·
Ηεριένικτηνάνειον γαμοστοὺς ἀγένειοτιν·
Λύχρην ἕρανθη ἄγαλμα, τὸ φῆγον αἰνεῖσθαι τοῖς,
Βενυχένιατεί παθλονάζει τὸ δύον γύρον ἀσρού.
Καὶ μηδηπολίστην τυπούστην εἰσερχονταί σφι ταῦτα.
Οπίστελαι σωμερεῖτε τὸ ερυπετέων ὄδυσσαν·
Αγέλλειν δὲ τὸ φυλαξτὸν ἀγοραί τοις ἐμβρύσιοιν
Πολὺν χαλεπὸν πεινάστην αἴρεμεν ὁ κρεστὸν αἵτην.
Αλλ' αὖτε μηδέ τοπιών τοις ξυπάνειδε τελεῖται
Λύχρη σφετονυμόσιον καὶ ἀλιμόθρον Λεωνίδρον.

Σιστόν διεισι τὸν Αβύδον οὐαστίον ἐγένετο πόντον·
Γεττονίσειστο πολικες, ἔσχος δὲ τοῦτο οὐ πιπάρων.
Αμφοτέρης πολίσταν τοις ξυπάνειδεσσι δίστη.
Ηέδηστον φρέξας καὶ παρθένον, ὑπομετέλιστον τοῖς
Ιμπρέθεις τε Λέωνδρον ἔισι, καὶ παρθένον θεόν.
Ηρέ, Σιστόν ἐναστέρον δὲ τὸ πολίστερον Αβύδον,
Αμφοτέρης πολίσταν, περιγέλλετες αἰσθόες ἀμέτη.
Ικαλοις διμήλοισπ, σὺ δὲ εἴποτε κεινοῖς αἴρησθε,
Διξεόδημοι πάντα πύργοτείπη ποτὲ Σιστάς Ήρε,
Ιστετο λύχον ἔχεστα, καὶ ἀγριότερον Λεωνίδρον.
Αἴξος δὲ τῷ πολικεῖσθαι περιφέλειται Αβύδον.

Adhuc deflent mortales Grammam Leander.
 Verum unde Leander in Abydos habito-
 nes ad amorem venit, amore vero deinceps Cupido.
 Hera grata generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat facerdos: cum nuptiarum viro impetrata esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate vero & pudore
 Nunquam collellarum commercio usus est mulierum:
 Neque tripudium gratiosissimum adiunxit immunita atque,
 Luorem evitans inuidam mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem insida sunt feminæ)
 Sed semper Cytheream placens Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabat libamento,
 Matre cum coelesti flammeam tremens pbarerato
 Sed neque sic cunctas ignorat sagittas,
 Idque Venerem populare venit festum,
 Quod Septi celebrant Ademidi & Veneti,
 Ceteruatimque festinabant ad saeculum diem tre [larmas].
 Quosque habitabant mari circundatarum extremitatum
 Hi quidem ab Hamoniae hi vero maritima à Cypri.
 Neque mulier ultra remansit in oppido Cytherorum,
 Non libani oderiferi in summittatibus saltans:
 Neque accolaram quisquam deerat iuncte festi;
 Non Phrygiae vocata non vicina ciuitas Abydus
 Neque ullus iumentis amator virginum. certè enim illa
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium offere festinant sacrificias
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum
 Verum dea per adem incepit virgo Hera,
 Splendorem gradum emittens facie:
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vere nubearum rubebant circuli generum
 Vitrosa ex zbeckis bicolor; certè dicores
 Heras ex membris roborum pratum apparere:
 Colore enim membrorum rubebat: cunctis vero [pueris]
 Etiam rosa candidam iudicata summa sub sali splendebat
 Multa

Πίστη του κλεφτα μέρη, καὶ ἔργα τα λειτόρη.
 Αλλὰ πόθεν λέπια φράσις οὐδέποτε μέμναται ταῦτα,
 Ήρεψίς εἰς πόθεν τὸ λύτρον πάθει σῇ τέλεσται καὶ ποτέ,
 Ηρεψίς μὲν χερίσαντες μόνοφερίς εἶναι λαχεῖστα.
 Κύπριος φράσις δέ τοι τρίτη γάρ τον τοῦτον
 Πόργυρον δόπον περιγράφειν τοῦτον γείτονα τοῦτον διελέσσει,
 Αλλὰ κύπριος αἴσαστε σταυροφροστῶν τοῦτον καὶ αὐτοῖς
 Οὐδὲ ποτέ ἀγερμήτων ἀπαμλικούς γυμναῖς
 Οὐδὲ τούτον χαρίστα μετάλυτον τοῦτον φέρει.
 Μινῆδον εἰλιθοφράσις ζηλίρροτα διαλυτερέσσα.
 (Καὶ γαρ οὗτος οὐ γηραύψης ζηλίρροτος εἶναι γυμναῖς)
 Αλλά εἰς εἰκονογράφησιν Αφροδίτην
 Πολλάκι τοῦτον τοῦτον παρηγέρισσον θυμλῶς
 Μητρὶ σταύρωστι, φλογερίων δύναμίστα ταρίτην.
 Αλλά εἰς αὖτε πυρεττείστας οὐδεῖς
 Διὸ γαρ καταρίσσει πανδίκα τοῦτον τοῦτον φόρτον,
 Τέλος αἰτία Σηστὸν ἄγγειον αἰδεῖσθαι καὶ κυδερεῖσθαι
 Πεπονιδίον δέ τοι τοῦτον τοῦτον οὐ μηδὲ οὐκέτι.
 Θεοῖς ταυτάσσονταί λιτότροφοι τοφεροί τούτον τοῦτον.
 Θιάρης αὖτος Αἰγαίοντος, οὐδὲ εἰσδύντος δόπον Κύπρου
 Οὐδὲ γυανίτις ὅμητος εἴτε πολόντος κυδερέων
 Οὐ λεβαίνεις θυσέετο τοῦτον τοῦτον χορδῶν,
 Οὐδὲ πεικπόντοις τοις ἀλείποτο τάρητο τοῦτον τοῦτον φόρτον,
 Οὐ φυγίης ταύτης, νόστοι τοῦτον τοῦτον οὐδὲ Λαζαρίον
 Οὐδὲ τοις οὐδέποτε φιλεπαρθένοις οὐ γαρ οὐκέτι
 Λίτιον οὐκέρτοσσαντες δημιουργίας δέσιν τοῦτον τοῦτον,
 Οὐ τόσοις αἰδεμάταις αἰγάριμοι αὐτοῖς θυμλῶν
 Θεοῖς αὐτοῖς φραγμάριστοι παντούλλοι ταφεντικάντοι.
 Η τοῦτον αἰτία τοῦτον τοῦτον παρθένον Ήρεψί,
 Μημεμφρούτην χαρίσαντες τάπας φρέπτησσον ταφεντικάντοι
 Οὐαί τοι λαμποτάρη τοῦτον τοῦτον σελκεύει.
 Απεργεῖς τούτον τοῦτον τοῦτον κύκλα παρειών,
 Οὐτε ρόδοι εἰκόνας μεταμύεντοι. οὐ τάχα φαινεῖς
 Ηρεψίς οὐρανούσσεις ρόδοις πειμήνεις φαλκεῖα.
 Χερισσοὺς γαρ οὐρανούσσεις παταράρις τοῦτον τοῦτον
 Επειδὴ οὐδελέπιον οὐχόταντος τοῦτον τοῦτον παρειών.

Multa verò ex membris grata fluebant sed antiqui
 Tres gratus mentis sunt esse: ait: rater verò idem
 Oculi: uiridens: centum gratus pulchritudinis.
 Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.
 Sic ea quidem plurimum aut: cellens famulas,
 Veneru sacerdotissima nona apparebat Venus.
 Subiit autem iuuenium terras meritis, neque ullus vir
 Erat, qui non affectares habere coruagem Heronem.
 Illa autem beneficium fundatam quacunq; per alium vagabantur
 Sequentē mentē habebat & oculo. & præcordia verorum.
 Atque aliquis inter iuuenis admiratus est, & cixii verbū:
 Et Sparien accesi, Lac: damonu vidi urbem,
 Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum:
 Tale autem nondum vidi pulchram prudenterq; teneramque.
 Foris Venus habet gratarum: uiam iuuem: um.
 Intuens decessus suum: sacerdotem autē non inuicem spicendis
 Illico moriar, cubilia ubi considerem Herua.
 Non ego in cœlo cuperem denuo esse,
 Nostram uxorem habens domi Hero.
 Si autem mihi non licet tuam sacerdotem trahare,
 Talem mihi cyanea pulchram uorom præbeas:
 Talia iuuenium quisque iocundus est, undique aliis
 Vulnus caians infansuit pulchritudine pulchras.
 Gravia passa Leander in aste ut videtur inclytam pulchritudinem
 Nolebas occulta consumere mentem stimulis,
 Set ardentibus dominis mephitice sagittis,
 Nolebas vivere per pulchra exp̄s Heronis:
 Simus in oculorum radiu crescebat fux amorem,
 Et cor furebat multo igni impetu.
 Pulchritudo enim celebra in maiestate famina:
 Acutior horribilis est veloce sagitta:
 Oculus verò via est: ab oculis isti
 Vulnus delabuntur, & in præcordia viri manab.
 Cepit autem ipsum tunc stupor, impudencia, tremor, pudore:
 Tremuit quidem corde, pudor vero ipsum tenebat caput.
 Qdēpum vero pulchritudinem opimam: amor vero ad-
 mis pudicitia.

Πολλῷ δὲ τριγένειαν εἶναι τὸ πατρικόν.
 Τριγένειτε λοιπόν τοις πατρίναις εἰς δύο τοις Ήρεσίν
 Οφέλια, μηδέ γε τοι εἴ τριγένειαν πεπάντη.
 Απερέπεις οὐτε τοι εἴ τριγένειαν θεοῖς Σύμφωνοις.
 Ως οὐ μόνον πολλάνεας οὐτε πεπάντη γενιαῖς.
 Κύριος δὲ αρχήποτε τὸν μίσθιον τοῦ Κύρου.
 Οὐ πεπάντη μόνον αἵτινας τοις οἰκείας, εἰδί τοι πεπάντη
 Ηρώ, τὸν κύριον τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ήρόν
 Η δέ τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον,
 Επειδὴ τοι εἴ τοι εἴ τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν.
 Κύρος τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Κύρος τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Ηρός τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Τοιούτος δὲ τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Καὶ τούτη τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Πατέραν τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Αὐτοίς τοι πατέραις τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Οὐκ αἴ τοι ταῦτα τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον
 Ημετέοντο πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Εἰ διειστείσθαι τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν.
 Τοιούτοις πατέραις τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Τοῖς μέντοι πατέραις τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Ελέατον πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Λίσταράς τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Οὐκ ἐθελεσκούσθαι τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Αλλὰ πειπτεῖσθαι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Οὐκ ἐθελεις ξέστρεψεν αλλίσθησθαι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Σωβλεπάσθαι τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Καὶ περιεδίπατο τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Κατέπιεν τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Οξύτερον μερόπετο πάλιν πιεσθεῖσθαι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Οφθαλμός τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Ελέατον τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Εἰλατεις τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Επρέπει τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.
 Θάρσην δὲ τοι πατέρας τοῦ πατρὸς τοῦ Ερέτριαν Ελέατον.

Audacter autem ab amore impudentiam offelans,
 Tacitè pedibus incedebat, & contrarietate pueram;
 Oblique vero intenus dolosus terquebat oculos:
 Nutibus mutu in errorem inducens mentem pueram,
 Ipsa vero ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gauisò est ab gratia sua. tacitè vero & ipsa
 Sape gratiam suam occuluit faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro.
 Eburus fuscus extulit: illi vero inuis animi gaudebat,
 Quod amorem sensit. & non renunt pueram.
 Dum igitur Leander quarebat occultam heram,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 Et regione autem apparuit umbrosa hesperus pueram.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam.
 Ut vidit, atritas insurgentes tenebras,
 Tacitè quidem stringens roscos digitos pueram,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa vero silentio
 Tanquam irascens rosam retraxit manum.
 Vi vero amata sensit instabiles nutus pueram.
 Audacter manus variam traxit vestem.
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigrè autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talèmque emisit vocem.
 Fæminen verbi minans Leandro:
 Hostis, quid insanis? quid me infelix virginem trahi?
 Alla ita via, meamque dimittit vestem:
 Irat meorum evita locuplesum parentum.
 Veneri non te daret dea sacerdotem sollicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est conuincientia virginibus.
 Fæminearum autem Leander ubi audiuit furorem minarum,
 Sensit per suos farum signa virginum
 (Eterum cum iuuenit us minantur fæmina,
 Venerarum confundendum per se nuncia sunt mma.
 Virginis autem bene oleus boni colora collum osculatus,
 Tale verboq[ue] ait, amoris istius furante;

Θεοποίας δ' οὐτ' ἔφετο Θεοὶ αὐτοῖς ἀγαπάζοντες,
 Ηγέρμενοι ποσὶ καλεῖται, καὶ αὐτὸν ἴστατο κύριον.
 Δοξέα δ' ὅπεραν διλέπεται εἰλέπεται πονηταῖς,
 Νόμιμον ἀσθενεῖσαν αἴρεται πλάξει φρεστα κύριον.
 Αὐτὸδι δὲς ἐμώτηκε ποτε δολοστο τε λειδόρα,
 Χαῖρε οὐκ ἀγαπάρτοντες ἀσχίτης καὶ αὐτῷ
 Πολλάκις ἐμερόεσσιν εἶναι ἀπέκτωντες ἀποτελεῖν
 Νόμιμον λαζαρίδιον ποτε γεγεννώντα λειδόρα,
 Καὶ πάλιν αἰτεῖται. Καὶ δὲς ἐνδοῦ δημότες τελέσθην,
 Οὐδὲ πέποι ξωμάτην, οὐδὲ ἀπετείτατο κύριον.
 Οφερα μὲν αὐτὸν λειδόραν ἔδιζε το λαζαρίδιον
 Φίλοντος πατεῖται συντίκτες οὐδὲν οὐδέ.
 Εκ τοῦτο δὲς αἴτιοντες Βαζούσθε τὸν πονητόν τοῦτον
 Αὐτῷ δὲς Σαραντίοντος μεταχειρίζεται εἰλέπεται κύριον,
 Οὐδὲ πατεῖται πλάξει φρεστα κύριον
 Ηστάτη διστοστοντος διέκτυον κύριον,
 Βαζούσθε, εἴσοιχες ἀθέοστας οὐδὲ σταπύ
 Οὐδὲ πατεῖται παστίν εἰσιστε κύριον.
 Οὐδὲ δὲς εἰστας ἀτίκης χαλιόθερον αὐτῷ μητε κύριον.
 Θαρσούσις πατεῖται πολυθεύτεροι εἶλας κύριον
 Εχατε πριν τοῦτο τοῦτον εἶπε καθόδεα τοῦδε.
 Οὐρδή με δὲς τὸ πέδεσσι τοῦτο παρθένον θεόν.
 Οὐδὲ ποτὲ τοῦτον εἶδεντα, ποτὲ δὲς αἰνείχετο φαίνεται,
 Θαλαυτέσσις εἰπεισσιν ἀπειλεῖσσοτε λιταίδρῳ.
 Ζεῦτε πατεῖχαίνεται τοῦτον δινομορε παρθένον ἔλλοντα
 Αλλοι δειροκέλευθον εἰμόν δὲς δηπόλειτο κύριον.
 Μηδὲν ἐμῷ δότοστε πολυποτεῖσιν γλυκερόν.
 Κούφριδ Θεοῖς εἰσειτε δεῖς ιέρεται αἴρασται.
 Παρθενικῆς θητείας θητείας αἱ μηχανῶν δέσποινται.
 Τοῖα μηδὲν πτείλησται τοικόται παρθενικῆσσι.
 Θαλείνεις δὲς αἰαρόθετο πειθαλέαν εἰσεργεῖται.
 Εγρέο πειθαλέαν οὐρανία παρθενικάρεται.
 Καὶ γαδέρηται πτειλεῖσσοτε γαλαῖκες,
 Κούφριδισσον εἰσέργονται πάταγεισοι εἰστιν ἀπειλαῖ.
 Παρθενικῆς δὲς διεδύνεται εὐχεροντα μηχανῶν κύριον
 Τοῖον μηδένται εἰσπειθεῖσσον βεβολημένον θεοῖς τρέψεται.

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
 (Non enim terrestribus aequaliter uoco te mulieribus,
 Sed te filibus tuis Saturnij aequali)
 Beatus qui se plantauit, & beata qua poperit mater.
 Uenter, quic te enuere est felicissimus: sed preces
 Nostras exaudi, amorisque misericordie necessitatibus:
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera:
 Huc ades, iniurare nuptialibim legibus dea:
 Virginem non decet administrare Veneri:
 Virginibus Venus non gaudet, si verò volueris
 Instituta dea: veneranda, & ceremonias fidem discere,
 Siue nupha & letti: tu amorem si amas Venereum,
 Mulcentium mentem amas suam legem amorem:
 Tuumque seruum me accipe, & si volueris coniugem
 Quem tibi Cupido penitus est, suu sagittam affecitur:
 Sicut audacem Herculem celer aurivirga Mercurius
 Servitam duxit lardanen ad pueram, i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapientia astuta Mercurius.
 Virgo non te latet en Arcadia Atalanta:
 Quae olim Milanoniam amantis fugit lectum,
 Virginizatorem curans: irata autem Venere,
 Quem prius non amavit in corde posuit zelo.
 Persuaderet & tu cara ne Veneris iram excites.
 Sic fatus, persuasi recusantem mentem pueram,
 Animum amori perire errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixis asperguntur.
 pudore rubefactam abscondens genas.
 Et terra trius somniorum in vestigio: cum pudore aut
 Sape circa humeros suos contraxis vespere.
 Persuasionis enim hoc omnia pranuntia: virginis ostendit
 Persuasa ad lectum promisio est silentium.
 Iam & suauitatem suscipe sumulum amorem:
 Frebatur autem cor dulcis igni virgo Hero,
 Pulchritudinemque suam superseebat Leandri.
 Dux igitur ad terram habebat inclinatos osculos.
 Tunc & denudat opere frons vulpi

Κύπριον καὶ Κύπελον, Αθηναῖον μετ' Αθηναῖον.
 Οὐ γάλλοι χρονίσονται ἵστην καλέσει στυγωσίζεται.
 Άλλα σε θυματήριαν διδεις Κρονίαν Θεόν τοσκανόν.
 Θάλειον δὲ σέ εἴρητεν οὐκέτι οὐδεὶς οὐδεὶς τίταρος.
 Γαστρὸν εἰλόχθυον, μεκαρτάτην, μηδὲ λιτάσσον
 Ημιτέρεντον ἐπακούει πεζοῦ μὴ οὐκτεινειν αὐτούγαλον.
 Κόπελον δὲ οὐδὲ ιέρητα μετέσχει Κύπελον Θρυλόν
 Δεσμόν τοι μεταπλάσιον ταραλία θεομάχον θεατίαν.
 Παρθένον τοι εἰπόντος ψαυθρίασεν Λαφρούτην.
 Ηραθενίκης νέον Κύπελον ιώντα τοι μὴ οὐδελίσῃς
 Θιουρά. Τοι δὲ εἴρηστα μὴ οὐργα πτερά δαίνων.
 Ήστι γάρ οὐ καλέσα τοῦ μὴ εισιλάσεις Κυθέρειαν
 Θηξιόν τοι αγάπαξεν μηδὲ φρεγανά δε ποὺν εργάτων.
 Σέν μὲν οὐκούτων με καμέτε καὶ λινὸν οὐδελίγε. Θερκούτην
 Τόν τοι Βεροες οὐχθυσονται εἰς θήλην καταχρίσας.
 Ήε θρασιώ ηρεχθενταί θοῦς χεισσορρήκτης Βερμᾶς
 Θετδίσιον οὐδέμαζα Ιαρδανίων ποτη τύμφων.
 Σεὶ μὲν Κύπριος εἰπώτα, καὶ τὸ σφόδρα ήγαγόλιν Βερμᾶς.
 Παρθένον δὲ τοι λίλιθος δέοντα πριγδεῖνας Αταλαΐτην.
 Ηποτε Μελανίων Θεόντα πρασαριμόνιον φύγειν θητείον,
 Παρθένον δέ οὐχισσον· χολωτομέρον μὴ Λαφρούτην
 Τόν παρθένον τοι εἰπόντος, εἰνι κερδεῖν θετο πτώση.
 Πείστο καὶ σύ φίλο, μιν δύπελον γινεῖντο οὐγειρέον
 οὐδὲ οὐπών, παρέπεισον αἰατομέρον φρέντα κύριον,
 Θυμόν εἴρηστον καὶ θερπλαγέας εἰτὶ μάθεις.
 Παρθενίκον μὴ άφεντο θετο χθόνα πτέρα διπτελέον
 Αἰδονί οὐρανούσιον ψαυθρόπλιτον παρεντεί.
 Καὶ χθονός εἴξειο ἀκροτέλαιον ιχθιστον οἰδημόνιον
 Ηελλάκις άμφοτει μειοντο εἰν ξιωτίσσην χερήλα.
 Πειθοῦς γα τάδε παύτα περιέμεια παρθενίκας
 Πειθαριμόνιος ποτη λίλιθον ψαυθρότος δέοντα ποτη.
 Ηδη καὶ γλυκυμπικρον εδέξατο κένθρον εργάτων,
 Θίαμετο ζειραδίλια γλυκιέψιν πυρεὶ παρθένον Ηερόν,
 Χαλίγειον μὴ ιαρέειν Θεόντο ποτη Λινίδρα,
 Θερπετόν ουδὲ ποτη γῆται οὐχισσον θητείον,
 Τίφερε ζειραδίλια Αθηναϊδόν οὐρμανίσατο ποτη

Non disfatigabatur videns tenerum collum virginis.
 Serò vero Leandro suam emisi vocem.
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hospes tuus verba forsitan & taedium moneres:
 Quia te variorum verborum docuit via
 Huius mihi, quis te daxit theam ad patrum terram?
 Hac autem omnia frustra invenias iste quomodo n. vagus
 Hospes cum sis & infidus, meo amori misceris?
 Manifeste non possumus riuptis legitima coniungi.
 (Non enim mei parentibus placet) si autem voleas
 Vi hospes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica conuicij in silentio autem
 Opus, quod perficit a quis, in triuis audit
 Dic verò, ne tales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclytum Hero.
 Turris autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sessilensem ante urbem supra profundula littora.
 Viximum mare habeo innisis consitus parentum.
 Neque me prope vicina sunt cœterae: nique choræ
 Iuuenium adsum: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata, rescam sub ueste calabat genam.
 Rursum pudore affecta, sua autem increpabat dilecta.
 Leander autem amoru percussus actio nimis
 Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
 Virum enim varius consilis amor sagittis domat:
 Et rursum viri vulnus medicatur: quib autem dominatur.
 Ipse omnideritor consilior est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingens ade: si i sumi dixit verbum:
 Virgo tuus propter amorem, etiā asperam undam trahit,
 Si ignis feruas & innavigabilis erit aqua:
 Non timeo granum undam tuum adiens eubile,
 Non frumentum resonantem granis maris

Οὐκένδιμος εἰσαγόων ἀπελεχθεόν. αὐτὸν αὐτὸν
 Οὐτὲ γέλει τίς γλυκεῖν τοιαύτην φωνὴν,
 Αἴδομεν γέρει τοῦ διποτελέσθαι περισσόν του.
 Ξεῖτε τοις ἐπέστι τάχ' αὐτοῦ περὶ τοῦ εἵνεας.
 Τίς σε πολυπλακεῖται ἐπέντεν οὐδὲν κακούς;
 Οἱ μοι τίς σ' ἐπιμέλειαν ἔμβαται πατεῖδεια γῆγεν;
 Ταῦτα γέ ποτε τα μάτια εἰσέγεγον· πῶν γὰρ διήπητε
 Σεῖτον ἐστιν αὐτός, ἀπειπόμενος φυσικοπολυτελεῖς.
 Αμφοδοι γέ μηδεμιανδεις γάμοις ὅσιοισι πλάσατε.
 Οὐ γένει μοις τοκεῖσσιν ἐπιθυμεῖτε λιγότερον.
 Ως ξεῖτον πολύφοιτο θέμεις πατεῖδεια μητερά.
 Οὐ μηδεμιᾷ σκοτειώσας θάνατον πήδει τοφεύομέντων.
 Γλῶσσαν γένει μέθρωποι φιλοκέρπημοι· εἰ γέ σιστη
 Εργεν, ἐπειδὴ τούτοις τοις μετειπονταίσι.
 Βίπτε γέ, μη κατέψης, ταῦτα φέρειαν αὐτοῖς πάτελοι.
 Οὐ γένει σταλίτην ἔμεινεν δι' οὐ μη ελυτού Κέρο.
 Πύργοι δι' ἀμφικόντος, ομος θέμειον μεγαλομήτεροι,
 Ως τοις τοπετεύσασι στοιχίοις ποιεῖ μάρτη.
 Σισταθμοὶ τοφεῖ πόλην θάρρῳ βιβλικούντος ἔχθας
 Γείτονα πότερον ἔχων συγεγεῖσθαι τοπίον.
 Οὐδέ μοι εὔγένειαστην ἔμινεν κατεύθυνται
 Ηδέσιν παρέχαστην αἴτιον δι' εἰδῶντα καὶ ιέσι.
 Εἴδομεν λιγότερον μοιαζόντος θητείαν ήχον.
 Ως φαντάρην ροδέντων θέσσαλον φέρειτο κρύπτειαν,
 Εμπειρίην μηδεμίην, αφριτέρεσσι δι' ἀπειμανθεῖτο μάδοις.
 Λαίσανθροῦ τοῦ ποντοῦ βιβλικούντος θέμειον,
 Φρέσκετο πότερον εἴρηται διεσθίει τοις αγάθοις.
 Αδραγής αἰσλόμητος ἔργος βιβλικούντος θέμειον,
 Καὶ πειραντούρης εἴρηται διεσθίει τοις αγάθοις
 Λέπτος ὁ πανδανύτων, βιβλικούρετος διεσθίει τοις αγάθοις.
 Αὐτὸς καὶ παθεόταν πέτρα γέρασμενος τοις αγάθοις.
 Οὐψέ δι' εἰλασίστης πότερον εἴρηται μάδοις.
 Παρθένες τοῦ δι' εργοτελείας αἴγενην οἷδη μη τρέπονται.
 Εἰ ποιεῖ παναλέσσητο καὶ απλαντεῖται τοις αγάθοις.
 Οὐ δημέτος Καρυντούρης πότερον μετανθυμένος θέμειον,
 Θεῖ βαρύμενος ηγιεῖται βαρύγεντος θελάσσης.

Sed semper per noctem pertans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde suuentem: non longè enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi:
 Tantum mihi tuam lucernam ab encelso tuae turri
 E regione offende per tenebras, ut intuens
 Sim namque amora habens tuum fellum lycnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem boosten,
 Nec asperum orionem, sc̄ immadidam traktionem currum,
 Patria obvia ad dulcem pertam venire.
 Sed clara eaque persantes ventos
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdant,
 Lychnum mea via luciforum ducant,
 Si verè autem via meum nomen & in scire,
 Nomen mihi Leander bene comp̄ta coniuncta Heris.
 Sic quidem clandestina nuptia constitueant misceri,
 Et nocturnam amicitiam & uentum nupiarum.
 Lucernas testimonia pati sunt seruare:
 Illa quidē lucem extendere, hic autē undas longas trāfigere
 Pernodationes autem executi vigilum nupiarum,
 A se innuit separati sunt necessitate:
 Hac quidem suam ad turrim hic autem obscurā per noctū
 Ne quid erraret iacuens signa turris,
 Navigabat profundī fundamēti ad latum oppidū Abydi.
 Totamq; noctem coniugum clandestina desiderantes certa-
 Sape optarunt venire cui iculum ornantem noctem. [mina,
 Iam atrata cucurrit noctis caligo.
 Virū somnum affirens, & non amanti Leandro:
 Sed multo pennis apud littora mari
 Nuntium expectabat lucentium nupiarum.
 Testimoniorum lucerna lugubris expellans,
 Lectique clandestini procul speculantem noctum.
 Ut verè vidu nigra obscuram noctū caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa verè lucerna
 Animum Cupido exenſit festinantis Leandris
 Lucerna ardente coardebat: à verè mari
 Insanarum undarum multissimum frumentum audire.
Tremebat

Κλλ' εἰς χρή τύπον φερόμεθα· οὐχὶς αἴκεντος
 Ναῦσινει Βαλίσσωντος αὐγαφέσσον τοῖχον ἔκσει γε
 Αιτία σπέστο πάλην· ὅχον πλεισθρον Λεύδην.
 Μετάντης ἐμὲ ἵτα λύχον δηλ' οὐλιβάτησιο περγεν
 Εκ πρέπεις αἰαθαίτο καὶ μίφας ὄφει τούστους
 Επομένη ὀληρή Βροτόθ., ὁχον σίδην αἰτέσσε λύχον
 Κέρυτον πατέδινον, οὐκ ὄφεις θωντίων,
 Οὐ Θρασιώνειντα καὶ ἀβερχειν ὀληρὸν αἱμάξις.
 Παπειδόθ. αἰτηπόροιο ποὺς γλυκιὰς ὄμιτικαίνειν.
 Άλλα δέλλα μιφύλαξε· βαρυπτείστας αἴτης.
 Μή μητ λογοθείστασι, καὶ αὐτίκε θυμόντι οὐλέσαι.
 Λύχον ἐμας βιότου φεισφέσσον οὐχιμεγῆ.
 Βίττεντι μήτ οὐδέλειτι μόνια ειώντα καὶ σὺ διεισθε,
 Οιδημάτιοι Λείασθρόθ., οὐτεραίν πότες Ηρεν.
 Οειδέτι κρυφίσιοι γάμοις σπεν οὐδέτο μηγιάθη,
 Καὶ τυχένια φιλόπαττοι καὶ αὔξελίδειαν ὑμένιαν
 Λύχρι μερτυείηστο διετείσαι το φυλάξῃ.
 Η δέ φάθ. ταύτην, οὐτε μάρτια μετερά πρᾶσαι,
 Παπιγέδας μήτ αἰτίσσωτις αἴκομάτην οὐδένιαν.
 Αλλάλων αἴκοτας οὐσφίδεσσαν αἴάγκη,
 Ήμέτι εἰστιν ταῦτι πύργον, οὐδέ τροιάντον αἴτιντα,
 Μή τι αἴθει πλάξοτο, βαδειτι σπινάτια πότηγα,
 Πλάτις βαδική οὐπόθ. οὐτε πύρσα μῆμον Λεβίδην,
 Παπιγέδην μήτ οὐδέσσον κρυφίους ποδέσσοτος αἴθλεις,
 Πελλάκης ιρίσσωτο μολεῖτι Σαλαμιντόλον οὐφύλαι.
 Τοιν κανόπαλόθ. αἰέθραις τυκτὸς οὐμέχλη
 Ισθράστον οὐτον αὔγεντα καὶ ο ποδέσσοτα Λιαίθρη.
 Αλλά πολυφλοίσθοιο παχέτεροισσαστοις θεικάτης
 Αὔγελίδειαν αἴσματα φαντομέθων οὐδένιαν,
 Μαντυρίδεια λύχροιο πολυκλαύσοιο μηκάτη,
 Ιενῆς τε κρυφίας πολιτεύστοι αὔγελιότην.
 Ως μήτ ιδει καναίδεις λαποφεγγία τυκτὸς οὐμέχλη
 Ιερού λόχει οὐρανοις αἴσπερμόντον οὐ λύχρη
 Θυμότι Βροτεις οὐλέξεις ιπειγεμένοιο Λείασθρα.
 Λύχρη παχομέρη ουμειώστο. παρ οὐ Σαλαμινού
 Γενιομέρην γεδίστι πολυηγέα βόμβει αἴκεντα.

Tremebat quidem primum: postea autē audacia attollens,
 Talibus alaquebatur consolans mentem verbis:
 Graus amor & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verū amorū me virūt inestimabili ignis.
 Assime ignem cor, ne timeffusam aquam,
 Ades mihi in amorem, cur si cùs curas?
 Ignoras quòd Venus nata est è mari,
 Et dominatur Ponio, & nostri doloribus?
 Sic fatus membra amabilia ex vi vestem,
 Ambabas manus subique astinxit capiti.
 Littereque exiuit corpusque deiecit in mare,
 Splendensque festinabat semper aduersus lucerniam:
 Ipse remex ipse clausu, ipse sibi nauis,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Principis auris undecunque spiraret ventus,
 Veste sape lucernam regebat, donec Sistit
 Multum fatigatus Leander iuit ad portusum littus,
 Et ipsum suam ad turrim subuexit: ex ianuā vero
 Sponsum anhelantem complexa silentio,
 Spumea ex capilli guttas adhuc fallarēt maris,
 Duxit sponsam ornata ad penetralia virginale cubiculi,
 Et corpus rotum absersit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odoremo.
 Adhuc autem anhelantem altè fratre in lectis
 Sponsum circumfusa blanda emisit verba:
 Sponsus multum laborasti, qua non passus est sponsus aliis.
 Sponsus multum laborasti: sat uobi est salsa aqua.
 Factōque pisco suis fremuntis maris,
 Huc tuos sudorei miti impone finibus.
 Sic illa hac locuta est ille vero statim soluit Zenam,
 Et leges ingens benemota Veneris,
 Erat nuptia sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coningium sacram quisquam laudavit poëta:
 Non tardarum illuminabat lux cubicularium iectum,
 Neque per agili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenans canianit pater, & veneranda mater:
 Sed

Επειδη δέ τον αρχιτεκτόνην τον θεό τον φέρεις
 Τοιούτους αρχοτελεῖς παραγενόμενον φέρεις μάθοις:
 Δεινούστις δέ τον αρχιτεκτόνην τον θεό τον φέρεις
 Κατανόησε τὸν τοῦ θεοτοκοῦ εἶμενον τον θεόν μυκήσαντον πόρον
 Λεζεωπόν καθεῖται ων δειδίδει την γραπτήν σύνθησιν.
 Διδίσεις αιτεῖς φιλοτικά τον δινόν βούτην οὐλεγέτε;
 Αγνώστεις, οὐ πάντας ἀπόσπουρος δέ τον διανόσιν
 Καὶ κρεπτέει πάντρια καὶ οὐ μετέχοι τὸ μαντίον;
 Ως εἰπών μάγιστρον εἴρεται ἀπεβούτητο πέπλον,
 Αμφοτέροις πάλαι μητροῖς εἴδοντες φιλογένειαν.
 Ήιον δέ τον εξαρτούμενον δέ τον ερρίψθιαν αὐλάκην
 Λαρυπομέρος δέ τον ιασειδεῖν εἰς τοπειαν τὰ λίχνα
 Αὐτὸς οὐ γέρεται, πάντοτον θεός. αὐτόματος τοιούτος.
 Ήροί δέ τον οὐκέπαντα επισφέροντα οὐκέπαντα πύργου,
 Λαμπαγέταις αὐλαχίσιν δέ τον πολίσταν αἴτης.
 Φέρει πολλάκις λύχνους επίσκηπτον οἰστόνα Στρατού
 Πολλά κακώσιν λείασθεούς εἴδει ποτίνειλαχριάντας,
 Καί μνηστὸν ποτί πύργου αἴτης; ήντοντον δέ τον θυελέαν
 Νυμφίον αὐδησάμεντα φευπτίνεατα σπετῆ.
 Αφροδιτούς οὐδαμάντας δέ τον τελείστετα θαλάσσης
 Ήγειρεινειάνοιο μαζανέτην παρθενίστην.
 Καὶ χρέα πάντα καθεδεῖς δέ τον θεόντα οὐλαίον.
 Εὔδιμος, ραδίκων δέ τον θεόντα οὐδιμόν
 Εἰσέπι δέ τον αὐδησάμεντα φευπτίνεατα σπετῆς
 Νυμφίον αἱματιγούθεντα φευπτίνεατα εἴνετο μίσθιον.
 Νυμφίος πολλά μόγυτε, οὐ μη πάθει νυμφίος δέ τον θεόν
 Νυμφίος πολλά μόγυτε, δέ τον θεόντα αριμαρρόν οὐδενόρ.
 Θεόμητος οὐχθεντας φευπτίνεατα θαλάσσης,
 Διδέρει τεούτοις ιδριστας εὔροις εἰς οὐράνιον κόλποις.
 Οὐδέ τοιούτοις εἴπερ οὐδέ τον αὐτόντο λύσατο μίτρην
 καὶ θεομήτρον εἴπερτον αὐτόντον κυθερεῖν.
 Ηντάμων οὐλά τούτον τον λέχον οὐλά οὐτονόμων.
 Οὐδειγίων οὐράνιον τον εἴπερτον αὐτόντον
 Οὐδέ τον αὐτόντον τον εἴπερτον αὐτόντον
 Οὐδέ τον αὐτόντον τον εἴπερτον αὐτόντον

Sed leedium fernens perficiens nuptias in horū
 Silentium thalamum fixit sponsam vero ornans catigo.
 Et nuptia erant longè à canenda hymenai.
 Nec quidem erat illu nuptiarū ornatrix. nunquam aurora
 Sponsam videt Leandrum valde notis in leden.
 Navigabat autē ē regione positi rursus ad populum Abydū.
 Nocturnos insérabilis adhuc spirans hymenaeos.
 At Hero longa induta ueste flos latens parentes,
 Virgo diuina, nocturna mulier: utique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amori abscondentes vixi,
 Occulta delectabantur inter se Veneri.
 Sed parvum vincent in tempore, neque dies
 Invicem potius sunt multimagi nuptiis.
 Sed quando primosa venit hyemā hora,
 Horrendas communens multarum vertiginum procillas,
 Profunditatisque infirmas & madida fundamenta mariis,
 Hyemales spirantes verberabant ventis:
 Nimbo percussentes totum mare: vapulante autem
 Iam narem nigrā fregit in duas partes terra.
 Hyemalē & infidam effugiens mare nata.
 Sed non hyemalis totu[m]or coercedat mariis
 Fortanime Leander: nentius sed te tutu[m]
 Confusatam significans lumen nuptiarum
 Farentis te impulit secundum mariis,
 Crudelis & perfida: debebat autem infelix Hero
 Hyeme instanti manere sine Leandro.
 Non amplius accedens broni temporis bellum lederum:
 Sed amor & sauro cogebat. alletā autem
 Parcarum offendebat, non amplius faciem amorum.
 Non erat, cum maxime spirande vides
 Hyemalibus fatibus iaculantes ventis
 Collehi irruens in littus mariis.
 Tunc Leander confusa sp[iritu] sponsa,
 Valde sonans forebasur mari in dorso.
 Lā ab ynde, ynde refuebasur, accingulabasur vero agno.

Sibyl

Αλλὰ λέχθει τορίσασα πελεστηγάμισσι ἐν αἴραις
 Στρυπαῖς ἔπικει ἀνυφοκόμισσι μὲν ὄμιγλη.
 Καὶ γάμῳ λῶ ἀπαύδει ἀποδημήσι τιμρωσία.
 Νῦξ μὲν ἔτι κείνηστι γαμοσθλῷ, μᾶλλον ποτὲ οὐαίς
 Νυμφίον εἶδε Λίσσορεις ἀεργιώτοις ἐπὶ λίκνῳ.
 Νύχετο μὲν αὐτούρων πάλαι ποτὶ δῆμον Αἰγαδεύ,
 Επινυχίον ἀκέρητῳ ἐπὶ πτείων ὑμένιον.
 Ήρεψίσθη ἐλατίπικλῳ ἐπιέλαζουσα πεκάδη,
 Παρθενῷ ἡμετόν, τυχέν γυνή ἀμφίπερον;
 Πολάκις ἀρίστητο κατελθεῖμεν εἰς μύστην ιᾶς.
 Τοιούτης φιλέστητῳ ψωστέλειτο τειμάγκης,
 Κρυπταδίῃ τέρπει το μετ' αἰγαλῶν κυπερέη.
 Άλλ' οὐλύγητος ζώσκοις ὅπλη χρέιον, μοσῆς μηρύτη
 Αγρυπνῶν διατέλειτο πελυπλάγυταις ὑμένιοισι.
 Άλλ' ὅπερ ταχίστητο ἐπίλυσθε χείματος ἀρι,
 Φρεγκελίας σορτένων πολυτεροφόβηγας αἰδηλος,
 Βίτθεα μὲν αἴσηρεισσα καὶ ὑγραὶ θερμόλαταλάσσης
 Χειμίεροις πνείοντες ἀεὶ συφίλιζοτε αἴται,
 Λαύλατη μετιζόντες ὄλισ μὴ α τυπομένης το,
 Ήδη τῇ αμύγαιαι απέκλασσε μηχείσι χέρσα
 Χειμαρίην καὶ ἄπιστον μήνιστράζοντες δῆμα ταύτης.
 Άλλ' οὐ χριστίσσοντος φίλῳ κατέρυκε θελάσσης
 Καρπειδούμε Λίσσορεις διακτορέην μὲν σταύρῳ
 Ηθαίδει σημείηστα φαιστοφορεῖσις ὑμένιοισι,
 Μανομόρης ὥτε μετείσαντα τηναλάσσην
 Νηλεοῖς λύγαστος οὐδενὸς το μύσμορφος Ήρεψί^ς
 Χείματος ἰστεμόροιο μέρειν απαύδεις Λίσσορεις,
 Μηκάτ' αἰλαπτομένη μηνισέροις μετέρχε λέκτρα.
 Άλλα τοδε τοιούτης μοιράς βιούσατο θελυφόρην το
 Μησέσσων αἰσίφαι· καὶ ιστις μελέρης ερεύτων.
 Νῦξ λῶ διτεμάλιστα βαρυπνείοντες αἴτη,
 Χειμαρίης πνείσσοις ἀκεράζοντες αἴτη
 Αἴροντος ἐμπάπιοντο ὅπλη γένεμένι τηναλάσσην.
 Δικαὶοτε Λείσσορεις αρι ἴδαιμον Θεοὶ ἐλπίδι τύρφης
 Διυπειλάσθι πεφόρητο θελασταίην ὅπλη ταύτην.
 Ήδη κάμψη καῆσα καλύπτειτο· σύγκυτο μὲν ἔργον

Etherimis erat mare: conflata est undique terra,
 Pugnantibus vero tuis Zephyros autem contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit madas:
 Et fragor fui in uitacis valle fremi maris,
 Grauia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
 Saepè quidem precubatur aquoream Venerem:
 Saepè autem Christum regem Septunum mari.
 At bona non bori aminem memorem, relinquens nymphas.
 Sed ei nullus auxiliarius est: amor autem non coeruit fate.
 Undique autem accumulat- male obvio flaudus impetu
 Contritus ferrebat: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilius in quiescarum manuum.
 Multi autem spontanea effusio fluebat in guttur.
 Et potum multum impetuosi potauit maris.
 Et iam lucernam in fidam extinxit amarus venius.
 Et animam Christam defendi Leandri.
 Cum a huc autem dirigeret iter vigilium oculis,
 Stabat fluctuans miser curu.
 Venit autem aurora et non vidit spensum Hero.
 Circumqueaque oculum dirigebas in lata dorsa mari,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Luciferum exunctam apud fundamentum turris
 Dilaniatum scopulu ut vidit mortuum maritum.
 Variam scindens circa petra runciam,
 Cum Areptu, praeceps ab alta deturbata est turris.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:
 Siquae posse sunt Christi in ultima pernicie.

F I N I S.

P O I E

1. (non auctorato.) Fortasse scribere
 non auctorato. Dicunt illi
 Heros.
 2. (non auctorato.) Legendum e
 Cass.
 3. (non auctorato.) Legendum
 tenburginis.

T E A

Αἰδεῖς μίσχετο πεντά· εἰέ γρετο πού πέτει γῆ,
 Μαργανήσιν αἰεμωτίζεται δ' αἰτέπινε βέρες·
 Καὶ νότος ἐστι βρετανού μεγάλας ἐφίκει τὸ πεπλατός.
 Καὶ κτύωθεν αλίας φέρει μερισμούς θαλασσής,
 Αἰνοπειδής δὲ λαροφός ακηκότος εἰς διάσεις
 Πολλάκι μὲν λιταίδυστος θαλασσαῖς αἴτιος πάντων.
 Πολλάκι δὲ αὐτὸν αἴνακτα ποσείδεντα θαλασσής.
 Ατθέος δὲ βρετανού αἰνάκα μεγάλη πονητής·
 Ανδρὸς δὲ ποσείδεντος φέρεις δὲ τὸν ἕρκειον μοίρας.
 Πετρόπολις δὲ αἰγαλούμην εἰς αὐτούτεις κύματα πέτει γῆ,
 Θουντίσιμη περέρητο ποδῶν δὲ οἱ θαλασσαῖοι σύριται,
 Καὶ θάλασσαί τοις εὐδοκίτων εὔκομιτα παραγένεται·
 Πελλήν δὲ αἰγαλούμην χύσις ὑδατόπολις ἐρρίεται λασιθίος,
 Καὶ ποταμοί τοις αἰγαλούμην τὰ πόσια δύμης,
 Καὶ δὴ λίγην αἵπετον απεοβατεῖς πηγαὶ εἴστησι,
 Καὶ ψυχίων καὶ φρεατος ποταμούτοιο Λασιθίου.
 Εἰσέπειτα δὲ θάλασσαί τοις αἰγαλούμηνος,
 Ιστετο καρυδίναστα ποταμούτοις μερισμαῖς·
 Ήλυσε δὲ οὐρανόφυτα, καὶ τοῖς ιδεντιμοτοῖς Ήρεώ.
 Παιτοῦν δὲ ἔμμικτη τάπανη ὅπερα δύνεται θαλασσαῖα
 Εἴπου εὐαδρίσθεντος ἀλαΐδημον ὃν καθίσθαι πάντων.
 Λύγιον σβεττυμένοιο πέρδε κατέσθεται τὸ πύργον
 Θρυπτόμην απλαΐδεστην ὅτι ἔδρακεν τεκέφην ἀκούτων,
 Δαιδαλεον διέκαστη περὶ σύδεστη χειρίσθαι,
 Ροιζηδὲν περικαίωθεντος πάντας τὰς πύργους·
 Καθάδεν Ήρεώ τέθινκε εἰπεῖν αἷλυμέρη φέρεισθαι πάντων.
 Άλλοιλοι δὲ δοτέντοι καὶ εἰπιμείται φέρεισθαι οὐλέθρη.

Μαροι ταῦτα.) Fortasse scribendum διστοφίων σφυρεῖ γῆ-
 σων. non alius pro. utitur illa voce non semel Nenius. Is.
 Hort.

καὶ μήν οπτοτοί.) Legendum est iψε διώργυται Βασότω. G.
 Cant.

καὶ ξυγιλωὶς πλεύ.) Legendum Ηρεώ, ut est in ms. Ger. Fal-
 kenburgina.